

ČETVERORED NJIH 66

► Piše: Fabijan Lovrić

Jedan za drugim,
s habitom dugim:
na nož,
na pušku,
na vatru,
na kamen;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
u kostima:
od iste sumnje,
od iste mržnje,
od iste svijesti,
od nesvijesti;
jedan za drugim.

Jedan za drugim,
s pojasom bijelim:
krunicom,
molitvom,
vjerom,
svjetlom;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
bez najave:
bez mogućnosti,
bez ispovijedi,
bez dostojanstva,
bez opijela;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
kroz četiri godine:
nikada suđeni,
nikada osuđeni,
nikada branjeni,
nikada pomilovani;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
na hercegovačkoj zemlji:
legoše,
sjedoše,
zaspashe,
ne umriješe;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
kosti ostaviše:
našim rukama,
našim mislima,
našim molitvama,
našim pogrebima;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
u doba rata:
jedni 1942.,
jedni 1944.,
jedni 1945.,
jedni kao svi;
jedan za drugim.

Jedan za drugim,
Franjina braća:
oko crkve,
oko Širokog Brijega,
oko Humske zemlje,
oko Hercegovine;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
u vihoru:
braću čekaše,
braću dočekaše,
braću prepoznaše,
braću zadužiše;
jedan za drugim.

Jedan za drugim,
šezdeset šest svjetlosti:
isto molitvi,
isto užasa,
isto vjere,
isto života;
jedan za drugim.

Jedan za drugim
u nama ustadoše:
našim srcima,
našim ljubavima,
našim odgovornostima,
našim blaženstvom
na putu njihovom;
jedan za drugim. ✍

MUČENICIMA U SPOMEN!

*Uz pedeset i osmu obljetnicu
Širokobriježkih mučenika*

► Piše: **Mate Ćavar**

Ima jedna Crkva od živog kamena,
Podignuta znojem vjernih neimara,
Bazilika sveta, povijesnog znamenja,
Isklesana rukama hrvatskih zidara.

Iz temelja čvrstog ona k Nebu strši,
Iako je tukoše stotine granata,
Ona snagom Božjom sve dušmane skrši,
Sazdane u zloći Drugog svjetskog rata.

Crkva je ova krvlju zalivena,
Sedmoga veljače četrdeset pete,
Grobnića je u njoj s trideset imena
Tu njihove kosti počivaju svete.

Mučenici ovi, franjevci su bili,
Služili Bogu i narodu svome,
Samo zbog toga, sve su ih pobili,
Da ubiju dušu rodu hrvatskome...

Iz njihove krvi novo cvijeće cvijeta,
U crkvi ovoj mole se ljudi,
Hodočaste vjernici iz cijeloga svijeta,
Mučenici naši, hvala Vam budi!

Na Nebu Vi se molite za nas,
Za narod hrvatski i zemlju Hrvata,
Za zemaljsku radost i nebeski spas,
U ljubavi i miru bez mržnji i rata. ✍

ŠIROKI BRIJEG

► Piše: **fra Umberto Lončar**

Ovdje su se burkala vremena
k'o nemirni valovi oceana,
u kojima su stradala naša braća
u krvi i ognju požara.

A Ti si, Majko, na ovom Brijegu
blažila našu krvavu bol
i ljute rane... ✍

PTICE IZNAD ZVONIKA

širokobriježskim mučenicima

► Piše: **Ivica Šušić**

Tri puta su vam kosti pretresali
Tri puta su vas mnogi zatajili
Tri puta ste se svetom Franji zavjetovali
Da ne ćete samo za sebe živjeti
Da ćete svim drugim stvorenjima služiti

O koliko je bilo podrugivanja i progona
Koliko je ruševnih kuća trebalo popraviti
I pitanja kada uz križ može i mač pristajati
Kada će se konačno vrijeme ispuniti
Kada se i kako u novoga čovjeka obući

Ođveli su vas jedne gluhe noći
Razasuli kosti po zabiokovskim janama
Nije bilo ulja za svjetiljku upaliti
Trebalo je ubiti sve one druge
Koji žive po Božjim istinama

A kad ste u hercegovačku zemlju vraćeni
I kad se osjetilo da su maleni zaista veliki
Tri tisuće suza se u grlima osušilo
Tri tisuće suza se u nadu prelilo
Iznad zvonika prelijetale su ptice ✍

MRTVIMA KOJI ŽIVE*

► Piše: **Tvrtko Jelić**

Ako su zvijezde stale
nad njihovim tjemjenima
u času poljupca olova
ako su zvijezde stale

Ako su ruke zaleđene
s prstom istine u zraku
u toplom trenutku
ako su ruke zaleđene

Ako su usta nijema
za neizgovorenu ljubav
u času nepravde ostala
ako su usta nijema

Oni nisu mrtvi
u nama žive
s nama se i danas bore
govore
dozivaju
vole ✍

* Pjesma je tiskana na 1. stranici u 3. broju *Kršnog zavičaja* 1972. u tiskari IKP Svjetlost u Sarajevu. Zbog te pjesme komunističke vlasti nisu dopustile da se časopis pojavi u javnosti. Stoga je u tiskari prva stranica istrgnuta i ponovno tiskana bez pjesme te lijepljena u cijelu nakladu časopisa. Tek je tada *Kršni zavičaj* ugledao svjetlo dana.